

og fordi man derved har bedre Udsigt til at holde de billigere Tilbud borte. Altsaa vil man derved forhindre, at man til visse Tider af Aaret kunde købe Mel billigere i Udlandet end i Indlandet, og at det vil medføre en Fordyrelse i det mindste for visse Læder af Aaret, anser jeg for givet. Det vil Bestyrelsen jo i det hele taget gøre; hvis den ikke vilde det, var den meningsløs; thi saa vilde den ingen Virkning frembringe, og saa var der ganske sikkert heller ikke saa stor Interesse for den hos ærede Medlemmer, som der er. Om Meltolden blev os sagt i Gaar af den højtærede Finansminister, og det samme blev gjort gældende i Dag, at den kun er en Retfærdighedshandling, fordi de fremmede Lande have ganske Luffet til for det danske Mel. Men jeg har set efter i Statistisk Tabelværk og har der fundet, at i det sidste Aar, hvorom der foreligger disse Oplysninger, have vi haft en Udførsel af Mel, der i meget betydelig Grad overstiger vor Indførsel, idet der blev indført Mel og Grøn af Hvede i 1889 5,862,000 Pund til en Værdi af 489,000 Kr., medens der derimod udførtes 41,769,000 Pund til en Værdi af henved 4 Millioner Kr. Ser man efter, hvor det Mel er blevet af, finder man, at over Halvdelen deraf, nemlig 22,826,000 Pund, er gaaet til Sverige, selv efter at Sverige har faaet den forhøjede Meltold; omtrent halvt saa meget er gaaet til Norge og en mindre Del til England. Hvorledes det forholder sig i 1890, veed jeg naturligvis ikke, men det forekommer mig dog, at de Tal, her foreligge fra 1889, synes at tyde paa, at en fuldstændig Udeluffelse fra de andre Markeder har endnu ikke fundet Sted. Den Indførsel, her har fundet Sted i dette Aar, kan ikke have været saa ubelæggende for Møllerne, at man af den Grund skulde fordyre Melet ved en Indførselstold. Ja, de Bemærkninger, jeg ellers kunde have haft Anledning til at gøre, skal jeg afholde mig fra; jeg tror, at ærede Medlemmer i Almindelighed ville være mig taknemlige derfor. Jeg finder ikke, at der er nogen Grund til at komme dybere ind paa de Spørgsmaal, som ere forhandlede. Til den ærede Ordfører skal jeg dog gjøre den Bemærkning med Hensyn til Forholdene paa Landet, at han tager fejl, naar han tror, at Udviklingen i Landbrugsvirksomhed, navnlig i Mejerivirksomheden, har gjort en hel Mængde Mennesker overflødige, saa at de nu maa søge til Byerne og søge deres Erhverv der. I de Egne af Landet, hvor jeg er kendt — og jeg kender dog nogle — er det ikke Tilfældet, det har ikke medført nogen Indstrækning af Folkeholdet, at de behandle deres Mælk i Meje-

rierne, der bruges netop saa mange flere, som der nu ogsaa bruges Følk til at drive Mejerierne og til at køre Mælken omkring; i Husene hjemme tror jeg ikke, at de holde færre Tjenestefolk af den Grund.

Madsen-Nygdal: Forinden vi gaa til Afstemning over det foreliggende Afnit, har jeg ønsket at gøre nogle saa Bemærkninger til nogle af de stillede Vædringsforslag. Min første Bemærkning gælder Positionen Nr. 42, Galanterivarer; der er blevet fremhævet af mig og enkelte andre Talere, baade i Gaar og i Dag, Unskeligheden af at saa Galanterivaretolden delt i forskellige Positioner. Der er i Dag hørdet, at det vilde være vanskeligt, for ikke at sige umuligt; jeg maa i den Henseende gøre opmærksom paa, at sligt er dog muligt i andre Lande, navnlig tror jeg, at jeg har Ret til at sige, at man i Tykland har forskellige Positioner for Galanterivarer, og jeg tror, at det vil være nødvendigt her i Landet at komme til noget lignende; jeg tillod mig at fremhæve i Gaar, at det ikke vil være forsvareligt at bestatte den Slags Varer med samme Told, da nogle ere meget kostbare og nogle, ja en meget stor Mængde, ere meget simple Nødvendighedsgenstande, som alle bruge, og som det ikke vil være forsvareligt at belægge med en Told af 200 til 250 pCt. af Værdens Værdi.

Min anden Bemærkning angaar Cementtolden, hvorom der er talt meget baade for og imod. Saavidt jeg veed, bestod der indtil i Fjor 4 Cementfabrikker her i Landet, der ejes af kun meget saa Aktionærer; det er et lille Antal af Mænd, der i det hele taget ere interesserede som Fabrikere i denne Fabrikation. Som det blev omtalt i Gaar af den højtærede Finansminister, og som jeg ogsaa har hørt fra anden Side, ere enkelte af disse Fabrikker besyttede derved, at der i Licitationsbetingelserne angaaende offentlige Arbejder findes den Betingelse, at Cementen til disse offentlige Bygninger og Arbejder skal tages fra danske Fabrikker. Jeg kan, naar jeg overvejer alt, hvad der staar i Forbindelse med denne Fabrikation, ikke se, at den er i nogen som helst Grad trykket, eller at den er i nogen som helst Maade trænger til Besyttelse. Ser jeg paa Ind- og Udførsel f. Eks. af Cement i de sidste Aar, saa kan jeg ikke komme til noget andet Resultat. Ganske vist, naar vi tage de statistiske Oplysninger, vi have om Ind- og Udførselen i Finansaaret 1889, som jeg her holder i min Haand, finder jeg ikke nogen særlig Artikel, der hedder Cement, derimod finder jeg en Artikel, der kaldes Jord-